

forståelse, som skal være hos børnene selv – og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at den er der – men også hos forældrene og de voksne, som børn i øvrigt omgiver sig med.

Hr. Jens Ove Kjeldsen fra Kristeligt Folkeparti spurgte til, om eleverne har en klageadgang over skoleledere, som ikke er villige til at håndhæve lovgivningen på dette her område. Der er jo de almindelige muligheder, hvor det jo er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at lovene bliver holdt, også i forhold til kommunernes institutioner, og hvis kommunerne heller ikke er villige til det sådan lige umiddelbart, så er der jo et tilsynsråd, man kan klage til.

Så altså også på den front er der nogle adgange allerede i dag, hvis der er nogen, der ikke vil gøre den indsats, som skal til, og som er helt nødvendig for, at vi for fremtiden kan sikre, at der ikke er så mange, der begynder at ryge, og dermed så mange, der bliver udsat for de sundhedsskadelige virkninger, uanset om de ryger selv, eller de er passive rygere.

Og det kan godt være, at hr. Tom Behnke mener, at det er frivilligt at begynde at ryge, og jeg kan sådan set kun sige, at det jo er rigtigt, men man skal bare være opmærksom på, at når vi nu taler om børn – og dette her er jo et forslag, der koncentrerer sig om børn – så er det ikke altid muligt for dem at se rækkevidden og konsekvenserne af en konkret handling i forhold til hele deres fremtid. Derfor bliver vi nødt til som voksne – det er vores opgave som forældre og som samfund – at tage hånd om vores børn i denne her sammenhæng, og det her er et udtryk for, at vi tager ansvar. Jeg vil gerne kvittere over for de mange partier, der viser, at de ønsker at tage ansvar for vores børn på dette her område.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det skal bare være helt kort: Jeg ser gerne alle de eksempler, der måtte være på, at det virker, det er jeg med på. Men jeg vil bare med det samme henvise til Bispebjerg Hospital som et eksempel, man kan lære af. Jeg vil sige, at der er meget stor forskel på, hvordan et instrument virker i forhold til voksne mennesker, og så det, vi taler om her, nemlig unge. Så jeg tror ikke, at man kan bruge det til ret meget, men jeg kigger gerne på, hvad der måtte komme.

Så vil jeg bare sige – og jeg tror også, at ministeren er helt enig – at jeg synes, det er vigtigt, i hvert fald hvis det her skulle blive vedtaget, så at være meget bevidst om, at opfølgning på den

her lov altså ikke er håndhævelse. Det har der været fokus på i debatten. Jeg synes, det er helt forfejlet. Altså opfølgning, det er alle de andre instrumenter, som vi er enige om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om patienters adgang til oplysninger om og aktindsigt i visse tandlægeklikesager.

Af Henriette Kjær (KF) og Birthe Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 4/10 2000).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

I beslutningsforslaget foreslås det, at regeringen inden udgangen af 2000 fremsætter et lovforslag, som giver patienter adgang til oplysninger og aktindsigt i tandlægeklikesager, og hensigten er at give patienten mulighed for at vurdere tandlægers faglige kundskaber, inden man beslutter sig for, hvilken tandlæge man vil benytte. Forslaget indebærer, at patienter skal have oplysninger om både antal og indhold af de tandlægeklikesager, hvor der er kommet kritik fra klagenævnen på tandlægeområdet.

Regeringens generelle holdning er, at vi går ind for åbenhed og gennemsækelighed i sundhedsvæsenet, og derfor arbejder vi med at offentliggøre relevante data, også om kvalitet i behandling.